

[Poulsgaard]

Hvorfor må vi ikke bare lade os underholde en gang imellem?« Det er det, den almindelige mand ønsker, men som disse socialdemokratiske kulturpaver ikke vil give ham lov til.

Besvarelse (17/7 81):

Ministeren for kulturelle anliggender (Lise Østergaard):

Det er ikke min hensigt at tage initiativ til en lovændring, der gør en sender som den i spørgsmålet omtalte Randerssender lovlig.

Som det vil være bekendt, har jeg i indeværende folketingssamling taget initiativet til den ændring af loven om radio- og fjernsynsvirksomhed – lov nr. 249 af 27. maj 1981 – der åbner muligheden for forsøg med udsendelse af programmer inden for enkelte lokale områder.

Et udvalg er ved at blive nedsat, der skal følge disse forsøg. Formålet med forsøgene er at tilvejebringe et tilstrækkeligt erfaringsmateriale for en permanent ordning med lokal radio- og fjernsynsvirksomhed.

Spm. nr. 1190

Til *landbrugsministeren* (6/7 81) af:

Grove (KF):

»Hvad agter regeringen at gøre for at sikre en effektiv og ubureaukratisk administration af gældssaneringsordningen for unge landmænd?«

Begrundelse

Det er urimeligt, at behandlingen af gældssaneringslån skal tage mellem et halvt og ét år, jfr. Jyllands-Posten den 6. juli, side 1. Det er et utåleligt pres for en landmandsfamilie at skulle gå i uvished om sin økonomiske situation i så lang en periode, fordi sagsbehandlingen trækker ud. Det kan ikke under nogen omstændigheder accepteres, at en ordning, der skulle være til øjeblikkelig hjælp for betrængte landmænd, ødelægges af bureaukrati og langsommelighed i sagsbehandlingen, og derfor må ministeren sikre en mere glidende og hurtigere behandling.

Besvarelse (17/7 81):

Landbrugsministeren (Bjørn Westh):

Behandlingstiden for sager vedrørende gældssaneringsordningen varierer fra sag til

sag og er navnlig afhængig af, hvorvidt ansøgningsmaterialet giver fyldestgørende grundlag for meddelelse af tilsagn om statsgaranti for gældssaneringslån, eller om det efter hypotekbankens opfattelse er nødvendigt at indhente yderligere oplysninger til bedømmelse af bedriftens overlevelsessevne eller at gennemføre en ydeligere forbedring af det økonomiske grundlag for bedriftens videreførelse. Jeg kan imidlertid bekræfte, at behandlingstiden i visse sager har oversteget et halvt år, hvorimod der i intet tilfælde har været tale om en behandlingstid i hypotekbanken på 1 år som forudsat i begrundelsen for spørgsmålet.

Om baggrunden for den relativt lange behandlingstid skal jeg erindre om, at det gennem gældssaneringsordningen tilsigtes at skabe grundlag for, at den enkelte bedrift efter gennemførelse af en gældssanering vil kunne overleve og opfylde de den påhvilende økonomiske forpligtelser. De i praksis indvundne erfaringer har vist, at det er nødvendigt for hypotekbanken at foretage en betydelig mere omfattende og dybtgående sagsbehandling end oprindelig forudsat. Hypotekbanken har således måttet foretage både en vurdering af de i ansøgningerne indeholdte skøn over udviklingen i driftsresultaterne og af de i ansøgningerne foreslåede gældssaneringer (konvertering, akkordering og indefrysning af gæld). Medens denne sagsbehandling har været medvirkende til, at behandlingstiden er blevet længere end ønskeligt, har den indebåret, at hypotekbanken i en række sager, der på grundlag af ansøgningsmaterialet umiddelbart lå til afslag, gennem indhentning af yderligere oplysninger eller gennem angivelse af forudsætninger for et tilsagn om statsgaranti har skabt grundlag for gennemførelse af en gældssaneringsordning.

Jeg har naturligvis været opmærksom på, at en lang behandlingstid netop i sager af denne karakter er uheldig, og spørgsmålet om en hurtigere sagsbehandling har været gjort til genstand for drøftelser mellem landbrugsministeriet, hypotekbanken og finansministeriet. Som et resultat af disse drøftelser er dels gennemført, dels planlagt en styrkelse af det med gældssaneringssager i hypotekbanken beskæftigede personale, således at sagsbehandlingstiden kan nedbringes væsentligt.